

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

No: 2000-23

313/19

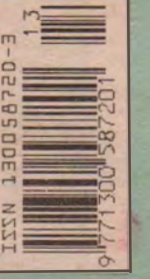
2 Haziran 2000

Cuma

300 Bin Lira

KDV Dahil

H.B.R

Türkiye’de yoğun gündemler ve soygunlar sürerken, sahillerimizde tatil ve eğlence sezonu açıldı. Devlette yuvalanmış hırsızların ve ortakları olan eşkiyaların gelecek yıl çalacakları paraların bir kısmını da turizmden çıkartacağız inşallah. Azimliyiz.

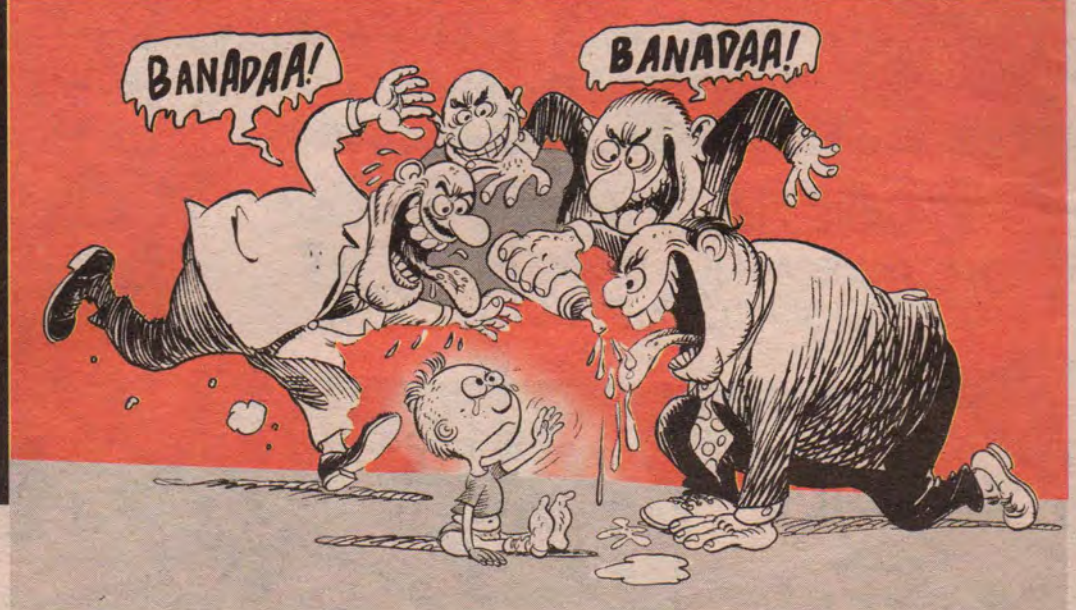
CİNAYETLER, YOLSUZLUKLAR,
OPERASYONLARLA İLGİLİ NE
DÜŞÜNÜYORSUNUZ ?!..

HEPSİDE
ÇOK
GÜZEL!..

Türkiye yeni bir katrilyonluk yolsuzlukla karşı karşıya. Gümrüklerdeki devlet tosunlarıyla ortaklaşa halkın gırtlığından kesilen milyarlarca lokmanın bedeli şu anda yabancı bankalarda. Kemircilerin salyaları tüyü bitmemiş yetimin torununun hakkına kadar ulaştı artık. Operasyon yapıldı güya, adı da paraşüt. Halbuki uçan yalnızca paralar, yere çakılan gene biz.

DEDİKODULAR

Demirel için dönüşü muhteşem olacaktı diyorlar. Feci hazırlanıyormuş. Baykal için ise çoktan hazır diyorlar.

ULAN DENİZ MEVSİMİ GELDİ
ARTIK İSTE BEE! ÇAĞIRIN BENİ,
ÇAĞIRIN HADİ, ÇAĞIRIN!

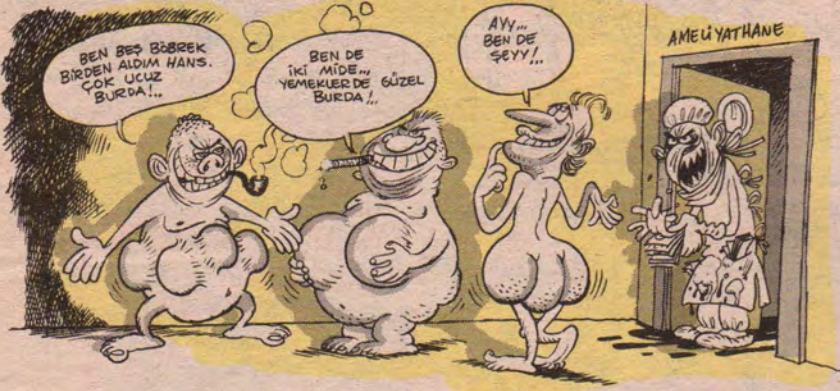

MEVZU ADAMLARI

TÜRKİYE DÜNYANIN "ORGAN HIRSIZLIĞI" CENNETİ OLDU. HER ULUSTAN ORGAN MAFYASI FAKİRLİKTE KIRILAN HALKIMIZIN ÇARESİZLİĞİNDEN YARARLANARAK ORGANLARINI YOK PAHASINA ALIP PAZARLIYOR.

Üniversite sınavları yaklaşıyor.

Oturum Çeyizi

Her İngiliz kızın çeyizinde "oturum vizesi" vardır ve bu nedenle İngiliz kızlar çok kıymetlidir, üçüncü dünyanın güzel çocukları için. İngiliz kızlar "erkek" ararlar, bizimkilerse serbestlik vizesi... İyi bir alışveriştir. Herkesin ortak rızası ile çözümlenmiş...

Bizim kızlarımız ise sevdiklerine sadece sorun vaadederler. Yerleşme vizesi, aile meseleleri, modası geçmiş olsa bile başlık, başlık değilse de dayalı döşeli bir ev (belediyeden alınmış bile olsa) bir kaç takı, bir kaç görenek...

Bu arada üçüncü dünyanın kızları sevdiklerini kapırdıkları soğuk, dokunmaktan nefret eden, yaşamayı mesafeli prensipler üstüne oturtmuş İngiliz kızlardan nefret ederler. Ama bu nefret hiçbir işe yaramaz. Sihirli değnek daima adada doğmuş olanların elindedir. Arada sırada üçüncü dünya adalarından vaktiyle göçmüş olanların burada doğmuş kızları da işin içine karışırlar. Onların da ellerinden sıkı birer İngiltere oturumu vardır ama ne de olsa beyaz İngiliz'inki kadar has değildir. Her zaman beyaz İngiliz kızını kapmış olanlar daha ayrıcalıklıdır kominiti içinde.

Neden İngiliz kızlar "erkek" arar, neden bizim oğlanlar oturum ister? Oturum üçüncü dünyadan, kimi tir içinde, kimi sahte pasaportla, kimi Kolombiya üstünden, kimi Yunanistan adalarından kaçarak gelmiş, her birinin gelişi Oliver Stone'nun hikayelerine taş çıkarmış ve buralarda ümit, buralarda hayat, buralarda yaşama hakkı arayan kara gözlü siyah saçlı tıknaz ve de yağız oğullarımız için sınır dışı edilmemek, Britanya topraklarında adam gibi dolaşabilmek, o bir rüya gibi görünen British pasaport sahibi olmak için Allahın emri kadar elzem bir mecburiyettir. Ve de bunu almanın yolu Türkiye ile Avrupa Topluluğu flörte başladığından beri "siyasi ve etnik baskıdan kaçmış" olmak değildir. Taş gibi bir İngiliz kıızı bulup, taş gibi bir aşk yaşamak oturuma giden yolun ilk basamaklarından biridir.

Taş gibi sözcüğünü Türkçe'de çok sık yaptığımız türden mecaz anlamda kullanmadım. Gerçekten İngiliz kızları ile aşk yaşamak sadece taş gibi kavramı ile anlatılabilir. İnsanın değerine dokunmasını ancak kör kütük içki içtiğinde doğal kabul eden bir kültürün, fedakarlığı sadece seks ilişkisindeki mutluluğuna bağlayan, bir arada yaşamının her türlü prensibini (to share) her şeyi (duyguları bile) ortadan ikiye bölmek kavramına endeksleyen, kadın ve erkek ilişkilerinin denetlenmesi ve özel alanını "modern kadın" anlayışına kitleyerek kutsallığını göklerini bozan bir üslubu taş gibi olmaktan başka hiç bir sözcük yeterince anlatamaz.

Kimilerince çok yakışıklı olduğu için buraların Mahzun'u diye adlandırılan ırkımızın (artık bizim ırkın mı, Kürtlerin mi, tanımlayamayacağım) en yakışıklılarından olan genç bir oğlumuz küçük İngiliz kasabasının tek 'pub'ında çalışan sarı İngiliz kızdın hoşlanmaktadır. Kızın da bir "boyfriend"i bulunmaktadır. Ama kız kendisiyle ilgilenen erkek olarak pek yabana atılmayacak üçüncü dünyalı delikanlıyı kaçırmak istememektedir. Nitekim bir gün çıkabileceklerini söyler. Çıkarlar. Çıkmak kızın ve oğlanın dilinde aynı anlama gelmektedir. Bir pubda iyice içip, sevişmek...

Ve hikaye böyle gelişir. Britanyalıların kıızı ile bizim oğlumuz önce içerler, sonra oğlumuzun stüdyo evinde sevişirler. Zaten ağır bir işte de çalıştığından çok enerji harcamış oğlumuz doğal olarak seviştikten sonra uykuya dalar. Sabah uyandıklarında oğlumuz Türkiye'de olsa hayatında bir kere bile yapmayacağı bir şeyi yapar. Kıza kahvaltı hazırlar. Sonra da nazenin bir kelebeğe dokunur gibi uyandırır onu. O da ne, kız konuşmamaktadır.

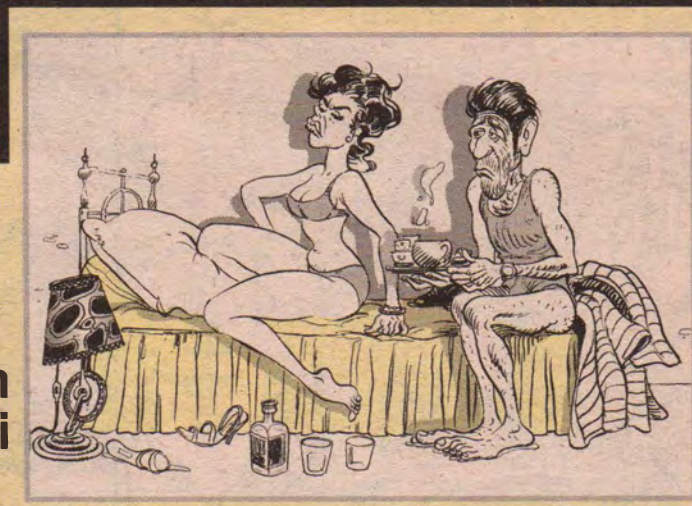
Aklını kendi erkeklik gücü ile bozmuş bulunan oğlumuz gece bir terslik olduğunu düşünüp, kıza ısrarla neden konuşmadığını sorar. Kızın cevabı oldukça postmoderndir ama bizim oğlan ne yazık ki Zara'lıdır. "Bana sormadın" der kıız. Bu nedenle küsmüştür. Oğlumuz neyi sormadığını uzun uzun düşündükten sonra anlar. Sevişmek için kızdan izin almamış olduğunun sorun olduğunu... Ne izni gerzek, diye içinden geçirse bile bunu dillendiremez. Buralar Türkiye değildir, burada artık maço değil, maço bedenli bir Beyaz Avrupalıdır. Beyazların görgüsüne geleneğine harfiyen uymalıdır. Bizim oğlumuz kendi üçüncü dünya kültürü ile bir kızın erkek arkadaşı varken yeni bir erkekle içki içmeye ve ardından yalnız kalacakları bir mekana gitmesinin ve aynı yatakta kardeş kardeş uyumayacaklarını bilmemesinin olanağı olmadığını düşünmektedir ama yine de İngiliz kızdın özür diler. Çünkü İngiliz kızdın şöyle oldukça feminist hakları vardır. "Beni tahrik etti, sonra benimle sevişti, beni sevişme moduna getirdi, vesaire vesaire..." Oğlumuz sadece bu şikayetle bile adeta tecavüz etmiş muamelesi bile görebilir.

İngiliz kız ise erkek arkadaşına geri döner. Gerçi oğlumuzun performansını asla unutmayacak ve arada sırada onunla birlikte olmaya devam edecektir ama biraz cinsiyet özellikleri törpülenmiş, kadın ve erkek rollerinin daha ortasında bir yerde bulunduğu erkek arkadaşı ile Avrupalılığına hanel gelmeyeceğini bilmektedir.

Bu hikaye küçük bir ayrıntı. İngiliz kızlar kendilerine kadın olduklarını hatırlatacak üçüncü dünya erkeklerine çeyiz olarak oturum verirler ve oturumun karşılığında da onları soğuk, duyguları törpülenmiş yeryüzünün bütün heyecanlı sevinçlerinin küstah bir umursamazlıkla karşılandığı kültürleri ile donatırlar. Günün birinde çocukları olur. Çocuklar sadece kendileri için çocuk doğuran Britanyalılar için artık bir erkeğin pek gerekmediği durumlardır. (Burada bizim ülkelerimizde erkeklerin omuzlarına yüklenmiş süt parasından çocuk bezine kadar her türlü dert devletçe karşılandığından) İngiliz kız en ufak bir ters durumda çocuklarını (veya çocuğunu) ömür boyu babalarından mahrum ederek meseleyi çözer. Bizimkilerse içleri acımış, boyunları bükük ama ceplerinde British pasaport yeni kebabçı dükkanları açarlar...

AYŞE ÖNAL

İLİŞKİLER

Mehmet Ersoy

Merhaba... Buralarda yağmurlar başladı. Benim için de keyifli günler... Yağmuru izlerken veya sesini dinlerken hep iyi vakit geçirmiştir. Hemen söyle yağmurlu bir öykü yapayım dedim tabii. Fonda yağmur, önde birileri veya birisi olsun. Hepimiz gibi düşünce taşına yürüsün gitsin... Tüm buduşunce-ler onu bir sonuca doğru itek-lesin...

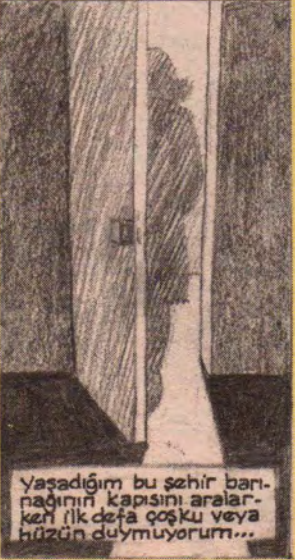
Uzakların tatlı sıcaklığına henüz alışmış-ken bedenim... Henüz gevşemişken...

Yağmurlu bir kadirimde dönüşün son adımlarını atıyorum şimdi...

Eskisi gibi değilim. Yeni de değilim... Ne yeni bir adımda başlangıcı ne de son adımın bitmişliğini hissedebiliyorum...

Yaşadığım bu şehir barınadığım kapısını aralar-ken ilk defa coşku veya hüznü duymuyorum...

Yatağım...

Ya da çektim...

Hiçbir eşya, Hiç bir giysi... Hiç biri hiçbirşey değiştiriyor...

Yollarda. Ya da kasabada...

Çocukluğumu düşürmü-şüm. Büyümüşüm. Hışle-rimde karşılar uzlaşmış. Savaşlar bitmiş barışa gerek yok. Şiradanlığın key-fi başlamak üzere. Ben iyiyim bu kez...

Bazen kendimize biter gideriz...

BİR KÜÇÜCÜK ÖYKÜCÜK

Ayşe Coşkun

HOŞÇAKAL

Nereden esmişti aklıma elma suyu içmek bilmiyorum. Dalgın adımlarla mutfağa geçip elmaları yıkadım ve rendelemeye başladım. Mutfağın penceresi küçük bir sokağa bakıyordu. Sokağa baktım, iki genç kız gülüşerek yürüyordu. Bir an elma elimden kaydı ve parmaklarımda dalgınlığının acısını hissettim. Elma rendesinin, suyu alınacak bir hali kalmamıştı. Rende kan revan içindeydi.

Bir süre daha kızlara baktım. Asıl içimi acıtanın parmaklarım değil, İtir'in yokluğu olduğunu bilerek durdum. Sonra gene O'nun "teknolojiye düşmansın kızım sen" deyişi geldi aklıma. Parmaklarım acımaya başladı. İtir haklıydı çünkü.

O'nu kendi yoluna terkedeli -ki O'na ulaşmak için hiçbir çaba göstermeyişi mi kastediyorum- çok uzun zaman olmuştu. Üniversiteye girdiğini öğrenmiştim eskiden ortak dostumuz olan birkaç insandan. Kimse O'nun yerini bilmiyordu ya da kimse bunu bana söylemiyordu.

Parmaklarımı bandajlamak üzere banyoya girdim. Ellerimi yıkarken aynadaki aksime baktım. O zamandan bu güne ne çok şeyin değiştiğini farkettim gözlerimden. İtir'dan sonra asla "en yakın dostum" dediğim biri olmamıştı. Mutlak kalan tek şey buydu herhalde.

O'nun gidişinin verdiği his önceleri yalnızca bir boşluktu. Daha doğrusu ne hissetmem gerektiğini bilmiyordum. Sonraları bir bulanıklığa dönüştü. Şimdi ise üzülüyordum.

Yalnızlık içinde olmaktan en nefret ettiğim durum haline gelmişti. 15 dakikalık iskele yolunda bile walkman dinlemeden yürüyemiyor, vapurda mutlaka birşeyler okuyordum. O kızlara benzeyen birçok kızın gözünde "kültür budalası" oluvermişim. Bu durumu açıklayacak halim yoktu; en yakınımıdaki insanlara bile.

Parmaklarımı bandajlı halde salona geçtim. Televizyonda üst üste klipler çıkıyordu. Bizim şarkımızı hatırlamaya çalıştım. "When i need you" diyordu. Oysa, şu an O'na gerçekten ihtiyacım vardı.

Kişi dileklerini kalbinin en içinden geçirirse, dilek

gerçekleşir derler. Diledim. O'nu görebilmeyi diledim. Oysa; O'nu görmenin bütün dengemi altüst edeceğini biliyordum. "Kendine karşı dürüst olma" mitingleri düzenledim. Her seferinde ağır yaralı olarak odama kapattım kendimi. Yokluğunun bana bıraktığı anıları dalgınlığım ve donukluğum. Hatam; bu hediyeleri kabul etmemek için direnmeye çalışıyordum. Bunu anladığım

an vazgeçtim direnmekten. Hayatımı şekillendiren en önemli şeyleri vermişti İtir bana. Ve bu sonsuza dek böyle kalacaktı. Tıpkı "nice mutlu senelere" dileği gibi bir dilekti İtir'in. Parmaklarıma bakıp gülümsedim. Her dalgınlığımda o geliyordu aklıma. Sanki giderayak; "canın yanı sıra beni hatırlarsın" demiş gibi. Yo; ama bu can yanması değil. Kalbimin içi acıyordu, ellerim değil.

O'nu unutmamaya ben karar vermedim. Ya da bundan sonra hayatıma giren her insanın annemden önce İtir'i öğreniyor oluşu da benim suçum değil. O'nun yaratıları

bunlar. İstese de istemese de. Her insanı O'nunla kıyaslamam, benzerleri tutup ayrıları atmam, hep O'nun yaratıları. Ve ben bu durumu seviyorum. O'na alışmışım çünkü. O'nun benzerleri -ki sadece ucuz taklitleri olabilirlerdi- kısa süreli de olsa oyalıyorlardı beni.

İtir şimdi ne yapıyor acaba?

Ertesi güne bir ödev yetiştirmeliydim ve her bilgisayar tuşu iğne gibi batıyordu parmaklarıma. Bu acı, bir kahkahanın bedeli olmalı diye düşünüp yazdım ödevi. Otuz sayfa bitti, bense acılı ve olgundum artık.

Acı öğretir, sevinç unutturur. Bu sözü seviyorum çünkü hayatım bu temele oturdu artık. Acılarım üzümüyor beni. Acılarımı kurcalıyor ve paylar çıkarıyorum kendime. Sevinçleri ise tam anlamıyla unutmak için kullanıyorum artık.

İtir; asla acı değildi. Acı bende bir şeydi. Acıyı O'na ben kattım.

Başkalarının, başkalarına yazdığı mektuplar yazdım durmadan. Hep, veda'lardan sonra yazılmış mektuplardı. Hepsini birer itirafname, hepsi gizli birer özürdü sanki. Hepsinin başına bir yıldız koydum. Yıldız, İtir'di. Kimseye söylemedim bunu. Bütün mektuplar aşka dairdi çünkü. Aslında aşk değil; tutku.

İtir'i kattım tüm duygularıma ve uçsuz bucaksız tutkuların kapılarına diktim gözlerimi. Sanki, herkesin salonunda oturmuş, kavgalarını izlemiş, terkedişleri görmüş gibiydim. Ayrılık; benim en doğal hissimdi. Terk etmek veya edilmek değil, sadece ayrılık.

İtir'la ayrılışımda herkesin ayrılığını tek tek yaşamış kadar oldum ben.

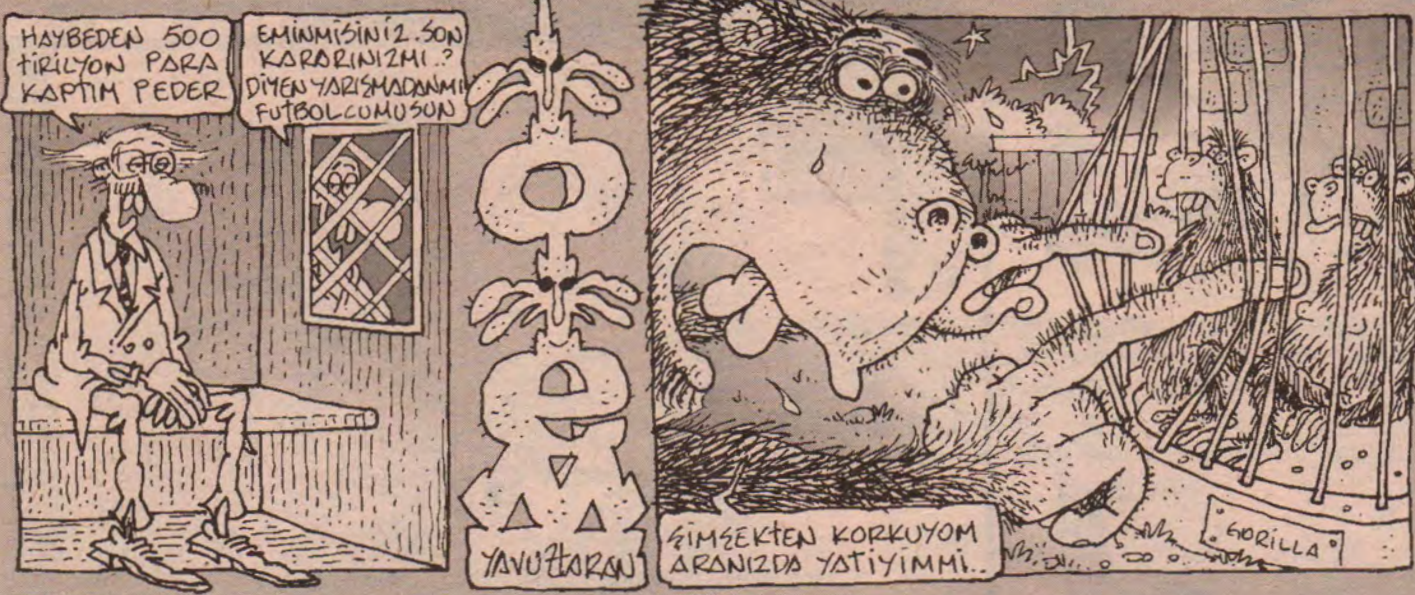
Şu satırlar asla İtir'a ulaşması için yazılmadı. Hatta tam tersi. Asla okumamalı O bunları. Ve bana armağan ettiklerini geri almamalı varlığıyla. Yokluğunu anlatmak gibi değildir İtir'in varlığını anlatmak.

İtir bulaştı bütün yalnızlıklarına O gelirse yapayalnız kalırım varlığıyla.

Günlük-20 Nisan 1998

TİK GİBİ TİRİPLER

TAM KURUMAMIŞ, RUTUBETLİ
DEHLİZ GİBİ PANTALONA KICK-BOX
DARBESİ TADINDA SOKARSIN
AYAĞI, BACAĞI.. DERİN
METEOROLOJİ BALONU
DUYARLILIĞINDA ALGILAR NEM
ORANINI.. ÖBÜR BACAK,
MEDYADAN KAÇANKART ZAMPARA
GİBİ DALAR DİĞER PAÇAYA..
FERMUAR "SAS" KOMANDOSU
ÇEVİKLİĞİ İLE ÇEKİLİR.. SUHUNET
BÜNYEYE SİRAYET EDER.. TİŞORT
BÖREKLİK YUFKA GİBİ SARAR
GÖVDEYİ.. SAÇLAR, JÖLE DENEN
"ALİEN" DIŞKISI KIVAMINDA
PELTEYLE İSYANKAR BORSA
BROKİRİ İLE HOLİVUT FİĞÜRANİ
ESTETİĞİNDE ŞEKLİNDİRİLİR.
GÖZLÜKLE KARİZMA POH
POHLANIR. SİRİTARAK DİŞTEKİ
MAYDANOZ, ZEYTİN
KALINTILARININ ARKEOLOJİK VE
SİSMİK ARAŞTIRMASI YAPILIP, TATİL
BELDESİNİN TURİSTİK VİETKONG
TUZAKLI SOKAĞINA GARK
OLUNUR... CEP'TEN MESAJLA
TERKEDİLEN METROPOLDEKİ 2-3
MAKUS KANKA ARANILIP "MATRIX"
FİLMİ BOYUTUNDA Bİ TEKNOLOJİK
HAZZ UNSURU BEYNE KİYAK
YAPILIR.. SİNEK KÜMELERİNE
KAFAYI SOKA ÇIKARA KIYIYA VARIR
BARDAKTAN BİRANİ İÇER GİZLİCE
GEĞİRİRSİN..

AAAR KONUSURUM

- Bİ ADAM CEVİZ OYNASIN..
- AFYON SAKIZLI KURABİYESİ
- AT PARANI HER ŞEFER SOKAĞA
- GARŞI AMBAR SELF SERVİS..
- LÖTO MOTO BİLSEM BELKİ..
- KRİSTOF AL S ELMA'YI ABD YEĞEL

-SİMİT MİLLİ TAKIM

-NE GÜZEL KOMŞUHUDUN FEHRİYE ERDAL

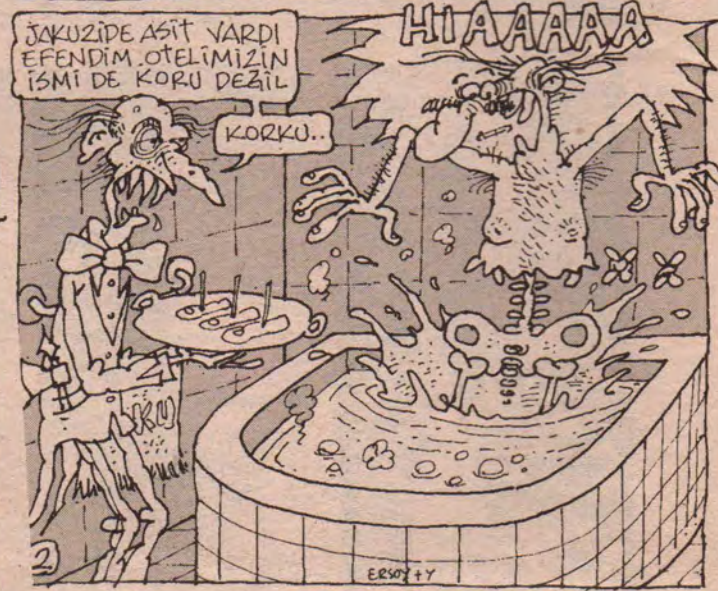

MUVAFFAK USTA (DİYET YEMEKLERİ)

- MEVCU DİYET HOŞAF..
- NEMELAZIM BÖREĞİ..
- ZEYTİN YAĞLI HAMMAL TERİ..
- İSRAR DİRETME..
- İRADELİ BILDIRCIN
- ŞÜPHE LIGHT

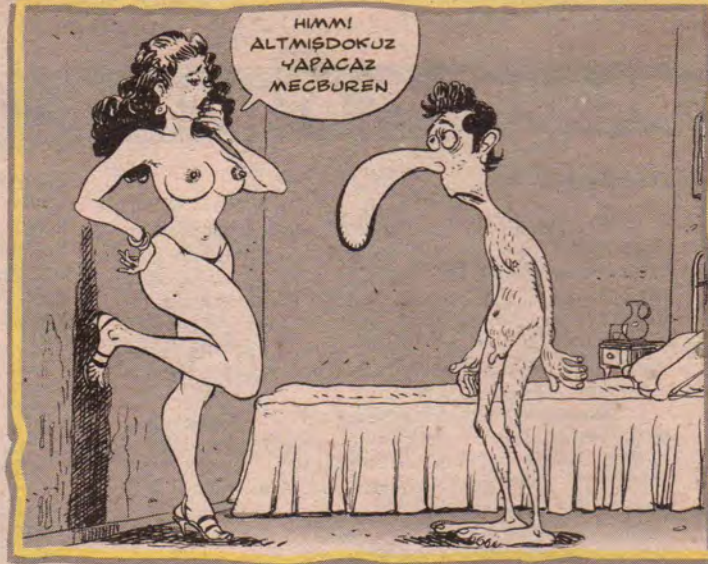
KUCUK İLANLAR

- PARANOYAKTAN YÜZDE KIRK OLASILIKLAR.
- DOKTORDAN ERKEN TEŞHİSLER
- MUHARİP GAZİDEN CAM KENARI. KOLTUK.
- ŞÖFÖR MAHALLİNDEN DENİZ PANAROMALI TAKLA..

PİSLETENLER ; YALÇIN, OSMAN, YAVUZ VE OTLAN

ŞİMDİ TENHA
Bİ YERE GİDİP ÖNEMLİ
Bİ MESELEYİ KONUŞACAZ
SEVGİLİM.. GÜYA SEN BENİ
ALDATIYOMUŞSUN.. İNANMI-
YOM AMA.. CANIM BENİM,
NASIL SARILIYO. KORKMA
TERKETMEM..

Kadın ve
Doğa

Sıcak günden güne
artıyor ama yağmur
bir türlü geleceğe
benzemiyordu. Güneş
günün ilk saatlerin-
den akşama kadar
cayır cayır yakıyor-
du..Rüzgarın nasıl
olduğunu unutmuş-
tum..Bütün hayat
duracağı benziyor-
du...

Havada titreyen
sıcaklığın usuldan
usuldu duyulan ez-
gisinden, fukur
fukur kaynayan
dünyanın uğultu-
larından başka
hiçbir ses gelmi-
yordu tarlalar-
dan...

YAĞMUR
BİR YA-
ĞABİLSE!
...

Kızgın sıcağın in-
ceden inceye kıs-
kırtmalarıyla kanım
kızışmış, sinirle-
rim kopacak gibi
gerilmişti. Bu sıra-
da tam arkamda
sıkışmış bir gö-
ğüsten zorla çık-
mış gibi özlemlili
bir ses duydum..

Dönüp baktım.. Arkamda
duran bir kız söylemişti
o sözleri.. Açık renk giy-
silerinin içinde gökyüzü-
nün griliğine karşı yağ-
mur bekleyen bütün bir
doğanın susuzluğuyla
duruyordu...

Bunalmış bir dünya-
nın iç gelişimini duyar
gibi olmuştum.. Hare-
ketsiz bedeninde ve
dalgın bakışlarında u-
yurgezerlerin rüyamsı
hali vardı...

Aksamin ala-
cakanlığı
çökmüştü o-
telin üstüne..
İnsanlar ye-
mek için sa-
londa topla-
nıyorlardı...

Yemek salonuna
girdim. İnsanlar ma-
salara oturmuşlar-
dı bile. Çatal bıcağ-
ların şingirtisi, en
ufak bir ses bile
bana işkence olu-
yordu...

Yanıbaşında
bir sandalye
çekildi.. Bahçe-
de rastladığım
kızdı bu.. Doğa-
dan büsbütün
kopmamış yer-
yüzü yangınıni
benliğinde du-
yan birini bul-
muştum şimdi..
"Duy sana beni
hissetsene.."
ben de acı çeki-
yorum..

Gözlerimi ona
diktim.. Bekle-
dim.. Sonunda
birden dönüp
bana baktı..
Dostdoğru ba-
na baktı.. Yine
o bakış.. Sonu
gelmeyen, yu-
tan bir hiçlik
ve susuzlukla...

...dolu o
bakış.. be-
ni kendine
çeliyordu..
Bir fotoğraf
makinesi-
nin karan-
lık ağızını
andırıan göz-
bebekleri-
nin ta içine
baktım..
baktım...

..Kanım fokurdu-
yordu.. Daha fazla-
sına dayanamaya-
rak ayağa kalktım
ve dışarı çıktım..
Havada ateşler tit-
reyiyordu.. Ay ür-
perticiydi.. Çok
yorgundum.. Ha-
sır bir koltuğa
kendimi bıraktım..
...

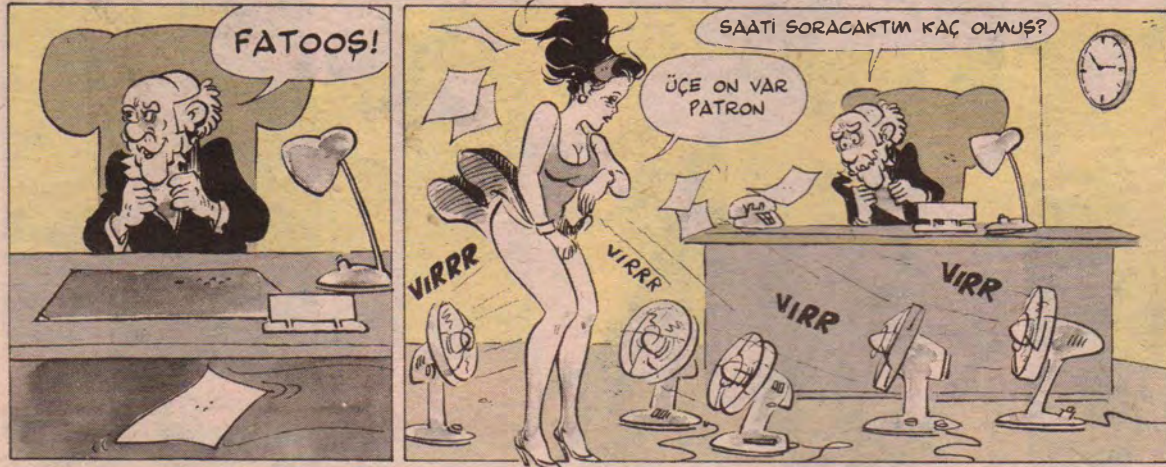

BITTİ

FATOŞ

Yalçın Didman

İyi ki geldin yaz...

Menfaat Dünyası...

Fotomanyaklar

AYY.. BU EKREMLE İLK BULUŞMAMIZ OLDUĞU İÇİN ÇOK HEYECANLIYIM. İNŞALLAH ÇIKARKEN BİRŞEY UNUTMAMIŞIMDIR. HAVA DA ESHİYOR GİBİ SANKİ.

Bir gece gelsen...

Tıklamalar ve zırlamalardan sonra...

Ama bana hiç sokulmayan...

Son dilenciliği...

Parmaklarım tuşlar yerine göğüslerine dokunsa artık...

Ve nihayet bir de kadın sesi...

Tekrar yalnızlığım geri kayan...

Gözlerim yapıyor.

Ama gelen yalnızca bir ses...

Beni uzaklara, kalabalıklara çağırın...

Ve geceyi üstüme kapatan.

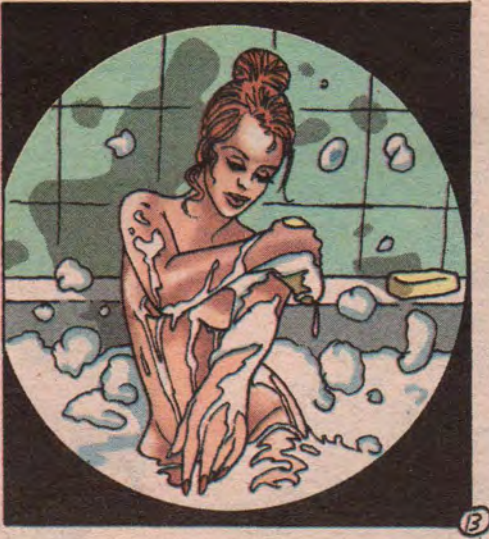

Katılamayacağım bir şölen...

Devamı arka sayfada

Benden habersiz...

Kendisini kutluyor...

Ve bencilce...

Bitiyor...

Geceye karışıyor.

Yalnızlık topyekün çöküyor...

Telefona, kompütere, dürbüne...

Tüm eve...

Biraz da oyuncu belki...

Bitmiyor son perde...

Ahh!.. Ama şimdi herşey bitti işte. Gerçek yalnızlığımı getirdiler...

..DERGİ OLARAK TUTACAKSINIZ BENİ...

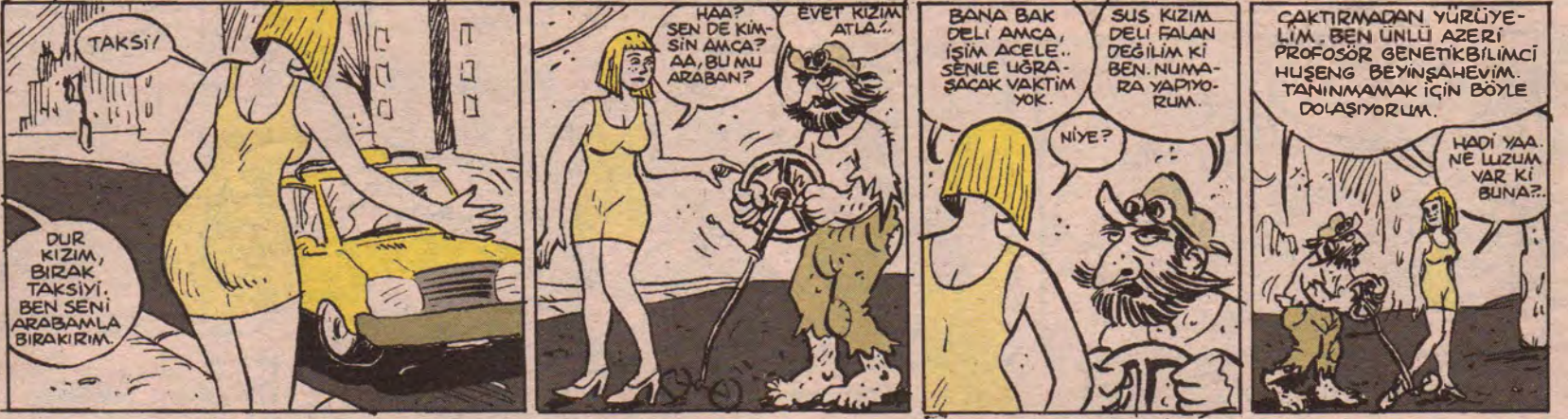

Gerçek yalnızlık insanın y züdüdür. Bütün yüzlerin içinde yapayalnız...

Mehmet Ersoy

ÖYKÜ 1

ZORKIZ

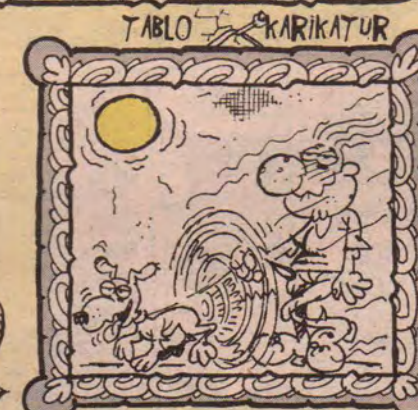
ÖYKÜ 2

CAM KIRIKLARI.....

HAKAN SELİK

camkirkilari@yahoo.com

H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R H.B.R

Amatör Şarkıcılara Dev Hizmet! Süper Kıyak!

Şarkı Sözleri

AMANEY (Azeri - Atmaca Makamı)

Aya bah yıldıza bah
Dobrohey canan
Limoney garagız heyran
Amaney zobordah gurban
İçimehey döşecan
Boruşah heyran sen(iki defa)
Öte bah baldıza bah
Doborohey gurban
Öne bah ardına çah
Zobordah limoney heyran
Aborahey veresen
Nen varsahey benesen
Mala bah haşmete bah
Bi bah önce sora çah
Sen olesen mene dobraşah
Limoney ye hey ekşi heyran
Azıcık gel mene sen
Şu bebege ver meme sen doyumuna)

KOMŞU KIZI (Bekarlık Türküsü)

Çakarım şimşek gibi
Çıkarım tepelerin başına
Bakarım kartal gibi
Bakarım be ront atarım
Bekarım bakarım
Komşu kızına bakarım (Hep!)

Çakarım çakmak gibi
Atarım tokadı başına
Yakarım yan bakını
Benim komşu kızına
Bekarım bakarım
Komşu kızına...Ah ulan ah.. (Hop!)

Yanılmayan Adam Münec Jim

"Yarınlar" adlı albümü ile yeniden gündeme geliyor. Binboğa, önümüzdeki günlerde piyasaya çıkacak olan albümündeki "Yarınlar" adlı...

Ali Rıza Binboğa tekrar müziğe dönecek. Dönecek ama bu kez de müzik ona hôtünü dönecek. O da tekrar işine dönecek.

● İşte benim kürenin bir marifeti daha. En üstteki küpür Hürriyet gazetesinde dün çıktı. Taze bir haber bu. Ali Rıza Binboğa dolduruşa gelip kaset çıkarmaya karar vermiş. Alttaki küpür ise daha bu niyet onun aklında bile yokken, tam beş hafta önce benim kürede görüp yazdıklarım. Daha ne diyim? Kendimden korkuyorum ben. Birgün dayanamayacağım kadar korkunç bir şeyi bilmekten korkuyorum. Neyse ki Binboğa'nın kaseti, o kadar korkunç değil. Satamayacak olmasına üzülüyorum.

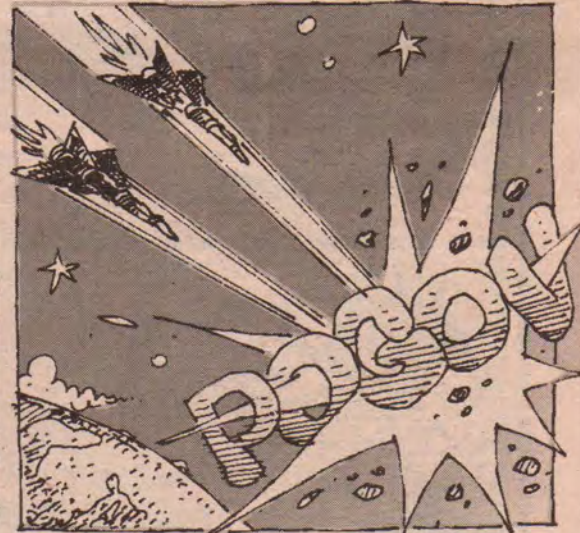
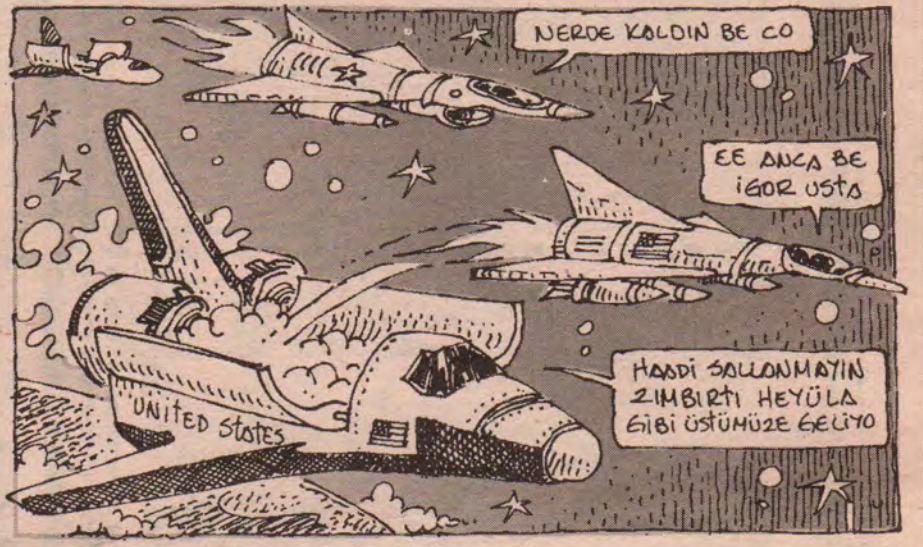
● Sibel Can'ın boşanmasına az kaldı. Seda ise boşanmayacak ama dayak yiyecek.

● Mustafa Denizli yüzünden Fenerbahçe yönetiminden birkaç kelle lopacak.

● Gazeteci Mustafa Balbay bir skandala karışacak.

● Bu yaz transfer gerilimi yüzünden tanınmış bir futbolcumuz kafayı yiyecek ve psikolojik tedavi görecektir. Herkes babasını suçlayacak.

● Tarık Akan eylül ayında bomba gibi bir diziyi geliyor. Ama şu anda bunu kendisi bile bilmiyor.

SON:

SERBEST MINTIKA

SERBEST MINTIKA

NERDEN NEREYE İŞTE. HERİF KAVALLAN BAŞLADIYDI

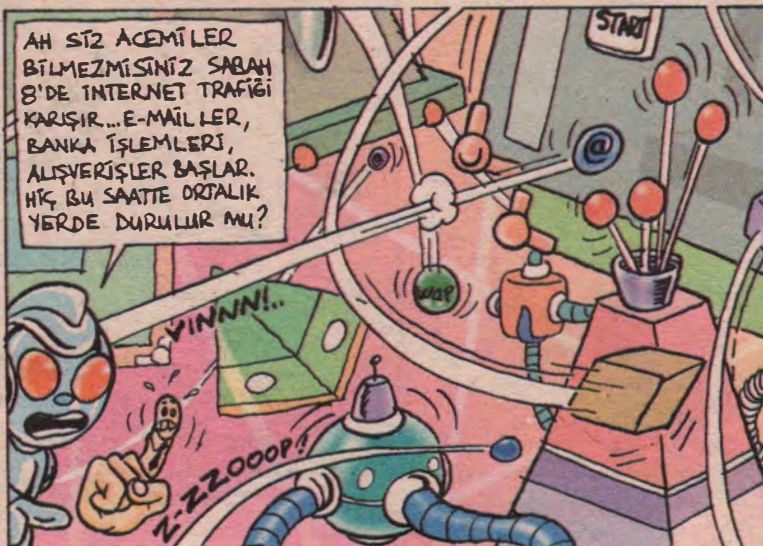
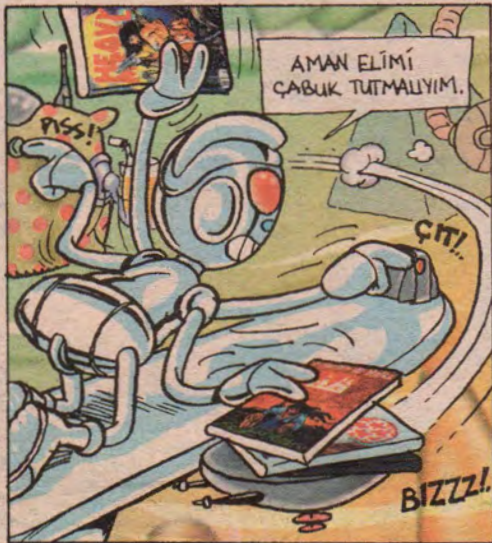
N'OLMUŞ LAN BU SALAGA

A cartoon illustration of a saloon scene. On the left, a wooden building with a sign that says "ALOON" has a shattered window. A man wearing a hat, a vest, and trousers is running out of the saloon. In the foreground, a brown horse stands facing right. To the right, a white horse is laughing, with "HA HA" written above it. In the background, there is a small building with a sign that says "BANK" and a person standing inside. The sky is yellow with white clouds.

H.B.R.

GOLD FINGERS Altın Parmaklar Sahibi: Ergün Gündüz
Yayın Yönetmeni: Mehmet Ersoy **Yazar Çizerler:** Emrah Ablak, Hakan Çelik, Cemal Eker, Ergün Gündüz, Reha İnan, Ayşe Önal, Yavuz Tazan, Soner Tuna, Musa Gümüş, Yaşın Çildan, Osman Odabaş, Mehmet Ersoy, Oğuzhan Kaya **Grafik Tasarım:** Rıza Küleğec **Bilgisayar Tasarım:** Tezcan Kati **Yönetim Yeri:** HOBOR Mizah Dergisi Atatürk Cad. Grandhausa No:41 Kat:2 Daire: 176-177-178 Maltepe/İST. **Tel-Faks:** (216) 442 35 45 **E-posta:** dortbasin@superonline.com **ISSN-1300-5812 Basım Yeri:** Dünya Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** BİR-YAY A.Ş. **HOBOR Mizah dergisinde yer alan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayınlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç vs. hazırlanamaz...**

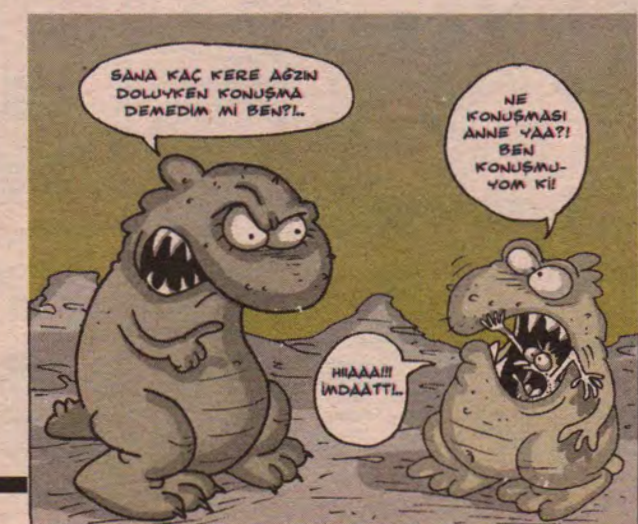
Yurtlî (Posta)
1 yıllık abone bedeli: 14.000.000 T.L.,
6 aylık abone bedeli: 7.000.000 T.L.'dir
BANKA HESAP NUMARASI: Türkiye İş Bankası
YENİCAMİ Şubesi 332294 nolu
Ergün Gündüz hesabına.
(Aboneliğinizin başlaması için banka dekontunu
dergiye faksıyla yazınız.)

KARİKAYERLİ

Reha inan

karikayerli@hotmail.com

ŞEHİR ŞAŞ KIN LARI

BU KADAR İSTE... SABAH OLUYOR. SAATLERCE NİYE BU KADAR ÇOK SEVİŞTİK Kİ YANİ? SENCE BU ZAVALLILIK DEĞİL Mİ? BU İŞ BİZE KOLAY OLDUĞU İÇİN Mİ CAZİP GELİYOR ACABA?

BU KADAR ÇOK YAPARSAK OLACAĞI BU İSTE. SORGULAMAYA BAŞLARIZ...

AZ. YAPSAK ÇOK MU SÜPER OLACAKTI YANİ? HATTA SADECE ÖPÜŞMEKLE YETİNSEYDİK...

EĞER KURCALAMAK İSTİYORSAN SONRASINI KONUŞALIM...

KONUŞALIM ANASINI SATIYIM. EEE! SONRASI NE OLACAK BU İŞİN ABİ? HOŞUNA GİTTİ Mİ? BİR ÖMÜR BOYU SIKILMADAN AYNI TEMPODA DÜZEBİLİR MİSİN BENİ? EVLENELİM Mİ YOKSA GÖRÜŞMEYELİM Mİ? YOKSA ARASIRA Mİ? HII?.

MAKARAYA SARMA ŞİMDİ. HİÇ FENA BİR İLİŞKİ DEĞİL BU. BİTİRİRSEK YAZIK OLUR.

BİTİRMEZSEK DE TELEF OLUCUZ AMA. HİÇ UYUMADAN DÖKÜLE DÖKÜLE İŞLERİMİZE GİTMEK ZORUNDAYIZ ŞİMDİ...

DEĞMEZ MİYDİ SENCE? PİŞMAN GİBİ KONUŞUYORSUN...

SADECE BUGÜN İŞİ NASIL GÖTÜREBİLECEĞİMİ DÜŞÜNÜYORUM. BAKSANA GÖZLERİM KIPKIRMIZI. PATRON GECE NE BOK YEDİĞİMİ ÇAKACAK MUHTEMELEN...

DAHA BAŞINDA BU KADAR ŞİKAYET ETTİĞİNE GÖRE BU İLİŞKİNİN DEVAMI İMKANSIZ HERHALDE. BİTSİN GİTSİN O ZAMAN. TELEFONLAŞMAYALIM BİLE, ANLAMI YOK...

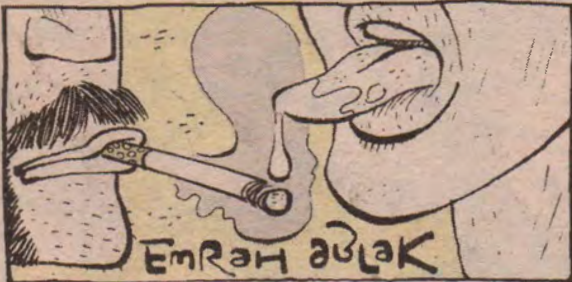

NASIL İSTERSEN... AYY, OTOBÜSÜ KAÇIRMAM İNŞALLAH ŞİMDİ.

Otobüsler, trenler, tramvaylar, arabalar ve tüm diğer makinalar durmaksızın çalışıyor şehirde. Gazlar, dumanlar ve binalar yükselir, kanalizasyon şebekeleri genişir. Kara, hava ve deniz, göp dışı ve nefesle kabarıyor. İnsanlar organik birer makina olduklarını anlamaksızın duygusal ya da mantıklı olmaya, evlenmeye, boşanmaya ya da sevişmekten dağandışı bir zevk almaya çalışıyorlar. Halbuki herşey dağandır...

BİTTİ

Emrah Bulak

DEMİK HAFIZANI KAYBETTİN VE HİÇBİRŞEY HATIRLAMİYOSUNAL BAKALIM, BELKİ BU HATIRLAMANA YARDIMCI OLUR...

CEMŞİT ABİ, ÇOK YAKINDAN TANIDIĞIM Bİ İSTAVRİT SÖYLEDİ, BU ALEAMDE SENİN ÜSTÜNE BALIKÇI TANIMİYOLARMİŞ...

PERİSKOP YUKARI ... PERİSKOP AŞAĞI ...

ULAN KOMİTANIMISIN DİYE SÖYLEMİYORUM, EN GÜZEL MANİTALARA BAKIYON HEP, O BORUYLA DE Mİ?

HOCAM, İSTEN YANMALI MOTORLARDAN VOLÜMETRİK VEZİME ETKİ EDEN VÜRÜNTÜ OLAYININ, BAŞLICA NEDENİ OLAN PEROKSİT OLUŞUMUNUN, EMME STROKÜ SIRASINDA FOTOGRAFINI ÇEKMEYİ BAŞARDIM...

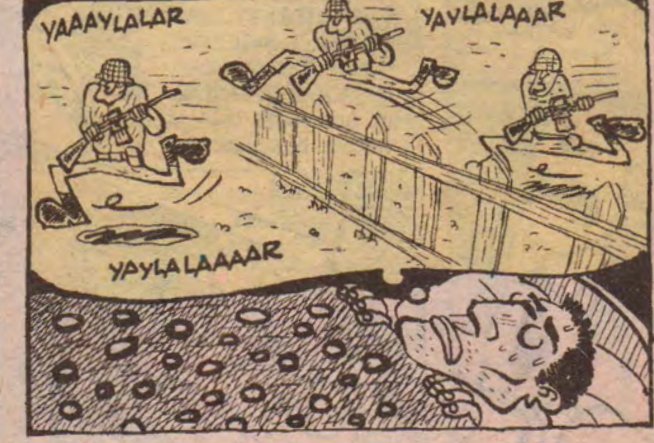
BENİM DE Bİ FOTOGRAFIM ÇEKSENE, YAKIŞIKLI OLSUN...

HAMİT ABİ BAK...AMERİKALILAR BUNU GÖRÜNCE KAFAYI YİYECEKLER...

CONİ I FUK YOU -KENAN-

RECEP'ÇİĞİM, O ELENDEKİ QOMAK VAR YA...NERDEN, NE ZAMAN NE ŞEKİLDE BULDUN BİLMİYORUM AMA, SANA GİRSİN ANLATABİLİYOMUYUM...

YAAAYLALAR

YAYLALAAAR

YAYLALAAAAAR